

Cottus gobio

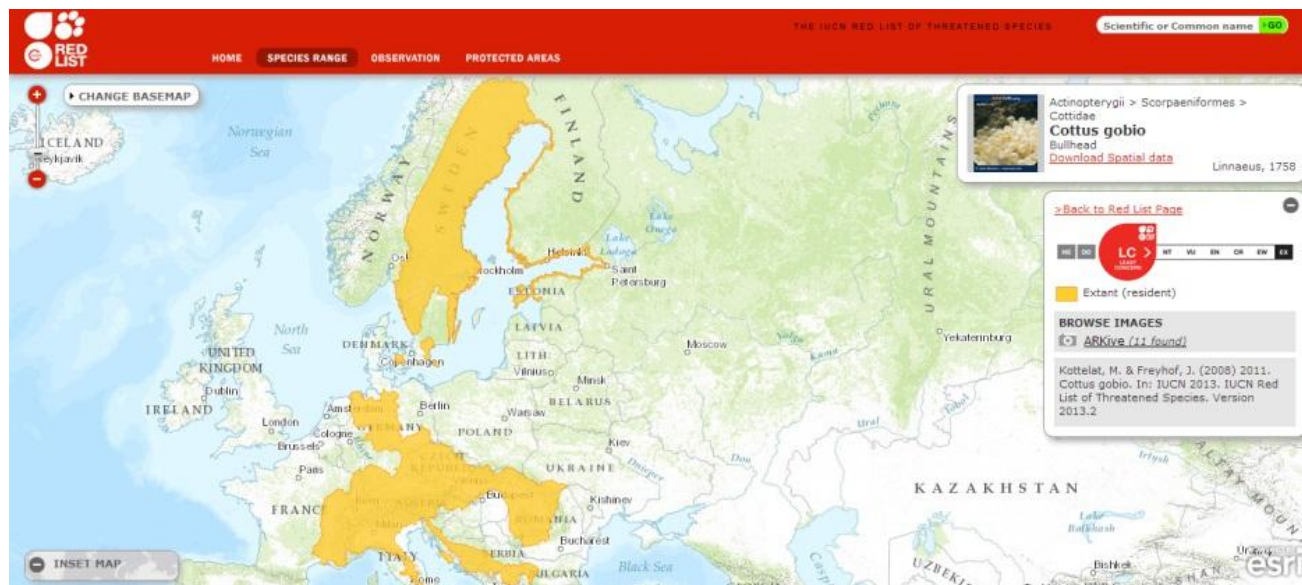
LINNAEUS, 1758

Date generale ale speciei *Cottus gobio* LINNAEUS, 1758

Nr. crt.	Informație/Atribut	Descriere				
1	Cod Specie - EUNIS	488				
2	Denumirea științifică	<i>Cottus gobio</i> LINNAEUS, 1758				
3	Denumirea populară	zglăvoc, zglăvoacă, moacă, bătoacă, buț, buță, moață, zglăvoacă, bota, palipaș, slăvoc				
4	Statutul de conservare în EU	LC - Cu probabilitate mică de dispariție				
		Zglăvocul este un cotid de talie mică (8-10 cm, rar 12-13 cm) a cărui corp este alungit, gros, fusiform având aspect de guvid. Capul este mare, comprimat dorso-ventral și este mai gros decât corpul. Gura este mare, terminală, prevăzută cu dinți mărunți, dispuși pe mai multe rânduri pe premaxilar, vomer și dentar. Preopercularul prezintă un țep cu orientare superioară, iar regiunea cozii este comprimată lateral. Pe linia medio-dorsală sunt vizibile două înotătoare dorsale (una în regiunea trunchiului, respectiv una în regiunea cozii) care se ating. Înotătoarele pectorale sunt mari (deosebit de mari) în raport cu talia, iar înotătoarele ventrale au poziție toracală. Exoscheletul lipsește (tegument lipsit de solzi). Coloritul variază în funcție de condițiile mediului de viață, respectiv stare fiziologică, vârstă și sex. Zona dorsală a corpului este brun-cafenie și totodată marmorată mai închis. Jumătatea posterioară a corpului prezintă benzi transversale (3-4) de culoare închisă, iar înotătoarele dorsale, pectorale și caudală prezintă marmoratii dispuse în benzi longitudinale. Înotătoarea anală, respectiv înotătoarele ventrale nu prezintă marmoratii/pete, dar sunt întâlniți rar/izolat indivizi care prezintă la nivelul înotătoarei anale benzi slab evidente, formate din pete cafenii.				
5	Descrierea speciei	<p>Posibile confuzii</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th>Speciile cu care zglăvoacul poate fi confundat</th> <th>Caracterele diferențiale față de zglăvoac</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td><i>Cottus poecilopus</i> (zglăvoacă răsăriteană)</td> <td>Linia laterală nu ajunge la baza înotătoarei caudale (linie laterală incompletă).</td> </tr> </tbody> </table> <p>Epoca de reproducere debutează în luna martie și se încheie în luna aprilie. Maturitatea sexuală se instalează la vârsta de 2 ani, iar dimorfismul sexual constă în faptul că masculii au botul mai lat și ventralele mai lungi decât femelele (BĂNĂRESCU, 1964). După depunerea pontei, masculii păzesc panta, respectiv o ventilează până la eclozare, fenomen care apare după 4-5 săptămâni (perioada de eclozare este influențată de temperatura apei) de la depunerea pontei. Se hrănește cu larve de insecte, icre sau puiet de pește, respectiv pontă de amfibieni.</p>	Speciile cu care zglăvoacul poate fi confundat	Caracterele diferențiale față de zglăvoac	<i>Cottus poecilopus</i> (zglăvoacă răsăriteană)	Linia laterală nu ajunge la baza înotătoarei caudale (linie laterală incompletă).
Speciile cu care zglăvoacul poate fi confundat	Caracterele diferențiale față de zglăvoac					
<i>Cottus poecilopus</i> (zglăvoacă răsăriteană)	Linia laterală nu ajunge la baza înotătoarei caudale (linie laterală incompletă).					
6	Perioade critice	<p>✓martie – mai deoarece este perioada de reproducere; ✓aprilie – iunie deoarece este perioada de predezvoltare.</p>				
7	Cerințe de habitat	Preferă apele reci reofile din zonele de munte (râuri, pâraie, rar lacuri de munte). Se refugiază adesea sub pietrele aflate în apropierea malului. Specie reofilă și strict sedentară care nu întreprinde migrații.				

Literatura străină de specialitate consemnează faptul că zglăvocul este considerat specie nativă în următoarele țări: România, Ungaria, Austria, Serbia, Rusia, Ucraina, Slovacia, Slovenia, Polonia, Norvegia, Republica Moldova, Bulgaria, Croația, Republica cehă, Danemarca, Estonia, Finlanda, Franța, Germania, Italia, Macedonia, Muntenegru, Liechtenstein, Olanda și Elveția.

8 Arealul speciei

Arealul speciei (www.iucnredlist.org)

9 Distribuția în România

Zglăvocul este răspândit cu precădere în următoarele ecosisteme acvatice reofile: Vișeu, Iza, Someșul Mare, Sălăuța, Bistrița transilvăneană, Șieu, Someșul Cald și Rece, afluenții Someșului, Crasna, Beretău, Crișul Repede, Crișul Negru, Crișul Alb, Mureș, Lăpușna, Arieș, Iara, Târnava Mare, Ampoi, Sebeș, Strei, Râul Mare, Bega, Timiș, Mistral Mărului, Bârzava, Nera, Șopotul Nou, Beiu, Cerna, Dunăre, Jiu, Tismana, Motru, Olt, Apa Neagră, Bârsa, Valea Sâmbetei, Lotru, Topolog, Argeș, Vâlșan, Râul Doamnei, Râul Târgului, Argeșel, Dâmbovița, Ialomița, Siret, Suceava, Moldova etc.

10 Populația națională

Regiuni biogeografice				
Alpină	Continentală	Panonică	Stepică	Pontică
100.000 – 500.000 I	10.000 – 50.000 I			

sursa: <http://bd.eionet.europa.eu/article17/reports2012/species/report/?period=3&group=Fish&country=RO®ion=>

11 Calitatea datelor privind populația națională

Slabă și insuficientă

12 Fotografii

Foto: Ioan BĂNĂȚEAN-DUNEA

13 Regim de protecție

Nominalizată în	Directiva Habitate	OUG 57/2007 aprobat prin Lege nr. 49/2011
	Anexa II	Anexa 3

14 Informații specifice speciei

La nivelul ariei naturale protejate ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița, specia este întâlnită în ecosistemele acvatice reofile Nera, respectiv Miniș.